

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 45.

V Ljubljani, v petek 24. februarja 1888.

Letnik XVI.

K položaju.

Mnogo so pisali časniki o zadnjem Bismarckovem govoru ter mu prisojali raznotere pomene in posledice. Gotovo pa je le to: Bismarck je s svojim govorom izvalil rusko vlado, da je izrazila svoje želje gledé Bolgarije. Grof Šuvalov je prinesel v Berolin dotične predloge in ob enem nove dokaze carjeve miroljubnosti. Ob Nevi upajo, da bo Avstrija na Bismarckovo priporočilo in posredovanje potrdila vse ruske korake v Bolgariji.

Nekateri listi slikajo evropsko obzorje v najsvetlejši luči, a to je le želja vzbujati pozornost za vnanji položaj. Grof Šuvalov ni prinesel zadnjih in popolnoma uradnih predlogov gledé bolgarskih homatij, temveč le v obširnem okviru izrazil željo, da pride bolgarsko vprašanje zopet v tok. To smemo pa že danes trditi, da te splošne ruske želje daleč presegajo ono mero vpliva, koji hoče Avstrija odstopiti v Bolgariji ruskemu sosedu, da prekoračijo celó meje berlinske pogodbe.

Ruska vlada le išče ugodnih tal in je naznanila svoje predloge najprvo „poštenemu mešetarju“, kateremu je Bolgarija — kakor znano — Hekuba. Bismarck naj bi presodil in pretehtal ruske zahteve in potem jih naznanil dunajski vladi s primernim priporočilom.

Kakor se poroča z Dunaja, naznanil je že nemški veleposlanik princ Reuss grofu Kalnokiju ruske predloge gledé Bolgarije. Grof Kalnokij je takoj odpotoval v Budo, kjer ga je presvetli cesar sprejel v avdijenci. „Pester Lloyd“ piše tem povodom:

„Ako vsa znamenja ne varajo, določen je bil v avdijenci grofa Kalnokija avstrijski odgovor na ruske predloge v bolgarskem vprašanju. O formalnih predlogih ali nasvetih v tej stvari tako ni govora. Če pa govorimo o odgovorih posameznih vlad na ruske predloge, so le zaupni odgovori na zaupna vprašanja. Ostri sploh ne smejo biti odgovori od nobene strani, ker bi ruska vlada potem ne stavila nobenega predloga. Države so vse edine v tem, da Ferdinandov prestol ni popolnoma na postavni podlagi. Ko pa Rusija trdi, da je nepostavno sedanje stališče princa Ferdinanda, sobranje in njegova volitev, mislijo druge države, da je to vprašanje, ki

naj je rešijo Bolgari sami. Zato je naravno, da se države obotavljajo v tej stvari storiti najmanjši korak, ker se bojé, da pride drugi korak, pri kojem bi se ločile evropske države. Nastale bi morda nove nevarnosti, ki sedaj še ne preté Evropi. Tudi Rusija sama ne pričakuje mnogo vspela od sedanjih obravnjav; o tem priča pisava ruskih listov, ki vedno kažejo na bližnjo vstajo v Bolgariji. Z ruskega stališča je torej pravi zaključek, da se z normalnimi sredstvi razmere v Bolgariji ne dajo predrugačiti po želji Rusije.

Zadnje dni se je nekako ohladilo navdušenje za avstrijsko-nemško zvezo v onih nemških in madjarskih krogih, ki so v bližnji dotiki z ministerstvom vnanjih stvari. Bismarckov govor in vsi komentari v uradnih nemških listih dokazujejo, da berlinska vlada dovoljuje Rusiji prave protektorske pravice. Zato morajo uvideti naši nemški in madjarski sodržavljanji, da mora naš vnanji minister odločno pobijati pruske nazore o nalogi habsburške države na iztoku. Ako grof Kalnokij ne stori tega, nasprotoval bo svojim trditvam v delegacijah in govoru Tiszovemu v ogerskem državnem zboru. Nemška politika itak nasprotuje Andrassyjevi. Kakor se grof Kalnokij ni udal zapeljivim besedam nekaterih vplivnih oseb, da bi pričel boj proti Rusiji, tako tudi ne bo zabredel v nasprotje ter popolnoma zaupal hohenzollernski politiki. Med Avstrijo in Rusijo ni tako velikansko nasprotje, da bi se ne dalo poravnati; in če je knez Bismarck v resnici „pošten mešetar“, ima tu najlepšo priliko, da posreduje med dvema sosedoma.

Kakor se poroča iz Berolina, želi Rusija, da vse države proglase nasproti Turčiji princa Koburškega kot nepostavnega kneza bolgarskega. Tej želji bi se države gotovo dolgo ne upirale, najmanj pa Nemčija in Francija. Kar pa se tiče Turčije, obrnila se bo stara bizantinska politika na ono stran, kjer je — sila in moč.

Na diplomatskem polju ima Rusija jako ugodna pota. Vendar je vprašanje, bo li Rusija kaj dosegla, kajti važen faktor so poleg držav tudi Bolgari, o kojih osodi naj sklepajo države. Kakor se glasé poročila iz Bolgarije, Bolgari ne bodo radi poslušali nasvetov Evrope, niti zahtev Rusije. V skrajnem slučaju utegnejo države poslati Turčiji skupno iz-

javo, da ta kot sucerenna država vredi razmere v Bolgariji. Turčija se bo na tako zahtevo morda osrečila in posredovala pri Bolgarih v smislu držav.

Ako pa se ji Bolgari ustavijo z orožjem, kaj potem? Bo li Turčija imela toliko poguma, da pošlje svojo armado na bolgarsko ozemlje? O tem dvomimo. Stvari se bodo zasukale na prejšnji pot, in svet se bo prepričal, da so ne bo uklonil pod jarem narod, ki si je v svesti avtonomije in neodvisnosti. Mogoče, da Rusija to namerja, in hoče dokazati, da so brezvspešna vsa mirovna sredstva, in da mora car z orožjem doseči, kar nočejo Bolgari z lepo dovoliti. Gotovo se to ne bo tako hitro zgodilo, ker car ni prijazen pustolovstvu v Bolgariji, niti prisilnim sredstvom. Car je pokazal, da hoče mirnim potom pridobiti ugled svoji državi. V sedanjih razmerah pa je že veliko, ako se mir zagotovi za nekaj mesecev, več ne smemo upati.

Avstrija bi se skoraj gotovo ne ustavljala turškemu posredovanju v Bolgariji; v tej točki se bodo državniki na Dunaji, v Berolinu in Petrogradu lahko zjedini. Nikakor pa ne bo avstrijska sedanja politika dovolila, da Bismarck Rusiji dovoli vse pogoje sanstefanske pogodbe, ali da uzame za Bolgarijo kot odškodnino Bosno in Ercegovino.

Ako se oziram na vse te pomisleke, moramo priznati, da je Avstrija navzlic mirovnim zagotovitvam v sitnem in kočljivem položaju. Vsled zveze z Nemčijo smo od leta 1879 tako rekoč odvisni od svojega zaveznika. Politika na podlagi te zveze obtežuje sporazumljenje z Rusijo. Na drugi strani smo prisiljeni vsled te zveze ali prezreti zgodovinski poklic Avstrije na Balkanu, ali potegniti meč proti Rusiji, ali pa konečno z Nemčijo oslabiti Francijo in tako prisiliti Rusijo, da odloži orožje.

To ni nikakor prijeten položaj; in ta položaj so mnogi rodoljubi prerokovali že pred desetletji. Toda narodi morajo računati s položajem, kakeršen se je osnoval iz toka dogodkov. Svetovna zgodovina pa se ne ozira na storjene napake. Pred svetovnim sodiščem ne moremo iskati olajševalnih razlogov. Najprvo bodi naša skrb, da vredimo vnanje razmere, potem moremo vse svoje dela posvetiti notranjim stvarim.

LISTEK.

Kako se sovražniku odpusti?

(Dogodba iz življenja g. nadlogarja, zapisal Y.)

(Konec.)

Štiri tedne po tem dogodku razglasilo se je po vasi, da pride v nedeljo popoldne nekaj gospóde iz mesta v našo vas. Snidemo naj se vaščani pred hišo našega starešine, ker nekaj važnega se nam bo dalo na znanje. — Omenjeni dan res pride svetovalec deželne vlade, nadzornik stražnikov, naš logar in nekaj meni neznanih gospodov k starešini. — Kaj pa, da vaščani smo bili vsi pred hišo, celó male otroke so matere prinesle na rokah.

Mene je poklical moj prejšnji prijatelj in učitelj logar ter se prav prijazno o različnih stvareh z menoj razgovarjal. Popraševal me je to in ono, hotel me je zadrževati in ohraniti pri sebi. Spoznal sem, da je mož mržnjo do mene popolnoma opustil.

Ko še govoriva, pride gospóda. Svetovalec deželne vlade stopi bolj na vzvišen prostor, ter začne prav slovesno proti meni obrnen govoriti:

„Junaka ste se skazali pred nekimi tedni, g. Ivan M. Kar se nobeden ni upal svojemu tovarišu in prijatelju storiti, to ste vi učinili svojemu nasprotniku. Sami ste šli v veliko nevarnost, da bi sovražnika smrti rešili. Naš presvetli vladar zvedel je Vaše velikodušno in pogumno dejanje in on kot skrbni oče svojim podložnim, hoče se Vam tudi sam zahvaliti. Pošlje Vam ta le srebrni križec za zasluge. Naj lepša Vaše junaške prsi in naj oznanjuje vsem, kako pogumno in neustrašljivo hiteli ste človeku v nesreči na pomoč. Le eno željo še imam, in ta je, da bi Vi svoj tihotapski posel zapustili ter se poštenega dela poprijeli, ki je bližnjemu na korist.“

Ko je še govoril, potiskal me je logar naprej in počasi sem tako res stal blizo govornika. Končavši svoj govor pripne mi svetovalec križec na prsi. — Pričakoval sem sicer, ko me je logar tako pri-

jazno sprejel, da današnja slavnost kolikor toliko meni velja, najbrž dobim kako zahvalo od vlade. A da bodem križec za zasluge dobil, o tem se mi še sanjalo ni. Bil sem ves zmešan; nisem vedel, kaj odgovoriti. Še le besede: naj popustim tihotapce ter naj se poštenega dela lotim, so me zdramile.

„G. svetovalec! odgovorim, do tihotapstva sem bil skoraj prisiljen. Nobeden me ni hotel sprejeti v službo, ker sem celo leto bil pri vojaki v ječi, tem manj pa še zdaj, ko sem bil zopet zaradi prenašanja prepovedanega blaga zaprt. Kdo bi raje pošten, meni primeren posel opravljal, kakor jaz!“

Zdaj pristopi naš logar k meni in mi poda roko:

„Imate res trden sklep, pošteno si svoj kruh služiti?“

„Bog mi je priča, da govorim, kakor mislim!“

„Vodja stražnikov, g. Pečuh, in jaz sva za Vas govorila pri grofu W., naj Vam prepusti izprazneno logarsko službo. Ko je slišal vse o Vas, in ko je tudi g. Pečuh rekel, da niste slab človek, ko je celó

Iz okrožnice Leona XIII. do bavarskih škofov,

(z dne 22. decembra leta 1887.)

III.

Rečeno zadoščuj kar zadeva vzgojo mladeničev, ki se posvečujejo duhovniškemu stanu; sedaj pa še kaj o vzgoji mladine v obče. Na moč nas namreč skrbi izreja mladine, ker vroče želimo, da bi bila povse dobra in prava, kar se tiče naobraženosti uma in srca. Vsaj je cerkev mladež vedno v svojem materinem naročju imela, v njeno varstvo marsikaj storila in žrtvovala. Omenimo ustanovitev mnogih redov v poučevanje mladine v vědah in umetnostih, vzlasti pa v prospah krščanske modrosti in pravosti. Tem potom so se najlože vsadile kalí božje ljubezni v rahla srca, katere so kmalu pognale ter rodile lep sad, kar zadeva dolžnosti človekovih do samega sebe, do bližnjega in do domovine. Kdo se bo torej čudil mili pritožbi cerkve, ko se ji trgajo nedolžni otroci iz naročaja ter odvajajo v šole, v katerih ni Boga, ali kjer se o njem krivo ali premalo poučuje; kjer niti resnici ni prostora, ni zagovornika, ampak se širijo zmote kar kapoma, kjer ni vere v božje razodetje. Cerkev iz učilišč prognati je pa največa krivica. Vsakemu človeku treba je namreč krščanskega nauka v dosego zveličanja svojega. Naloga v krščanskih resnicah poučevati pa je izključljivo cerkvi izročena, ne kakošni drugi človeški družbi, torej si tudi nijedna ne more tega posla prisvajati. Te svoje pravice bodemo vedno branili.

Čuvati je tudi treba, da ne bo mladina onih šol, katere so popolnoma ali deloma od cerkve ločene, škode trpela, kar zadeva katoliško vero in pravost. V tem oziru lahko duhovščina vzajemno z dobrosmislečimi lajki dokaj stori, ako skrbi, da se krščanski nauk iz šol ne odpravi, marveč pridno poučuje in sicer po značajnih, krepostnih možéh, in ako si prizadeva i razven šole drugim potom mladini čisto resnico podajati. Skupno posvetovanje in pripomoč očetov-roditeljev bo k temu mnogo pripomoglo. Te treba resno opozarjati na težke in svete dolžnosti, katere imajo pri Bogu ozir svojih otrok. Kako jih morajo v krščanskem nauku poučevati in v božjem strahu vzrejati, in kako močno grešé, če prepusté krhko in lehkomišljeno deco spridenim učiteljem. Pohvalno omenjamo tukaj unemo in darežljivost mnogih katolikov, ki so, ne zmeneč se za javne brezverske šole svojega kraja, z velikim trudom in troški osnovali privatne šole, katere so ob okolnostih časa mladini varna zavetišča. Takošnih šol želimo obilo.

Pripomnimo, da je krščanski pouk mladine tudi državi koristen. Mnoge in velike nevarnosti preté državi, kjer je šolski pouk brezversk, ali celó veri nasproten. Kjer se namreč prezira in zaničuje božje razodetje, katero nas k strahu božjemu nagiba, tam zagazi človeška učenost kmalu v nevarne zmote naturalizma in racionalizma, vsled katerih smé vsak o vseh rečéh po svoji pameti misliti in soditi, in kar je še hujše, po svoji volji ravnati. Na ta način se javna veljava državnikov spodkopuje in naposled popolnoma uniči. Kako bodo pa ljudje človeški oblasti pokorni, ako ne priznajo nikake božje veljave in oblasti? Če pa se je porušil temelj, na katerem sloni vsaka veljava, razpasti mora i človeška družba, ker ji je manjkalo potrebne vezi. Državni red je s tem uničen, sili orožja in strastij se bode naposled

obstal, da jé on sam nekoliko kriv Vašega življenja, in sem še jaz zatrdil, da ste dobro poučeni v logarstvu, Vam je precej ponudil pismeno službo logarja, ako le tem gospodom obljubite, da jo boste tudi vestno opravljali.“

S temi besedami mi logar izroči pismo grofa W., v katerem me res imenuje svojega logarja.

Da sem z veseljem storil to obljubo, lahko si misliš; že od mladih nog sem želel kaj takega biti. Vse mi je iz srca privoščilo najvišje priznanje, kakor tudi stalno službo. Kmalu sem se oženil in živel prav zadovoljno v svoji hiši. G. Pečuh bil je zdaj moj najboljši prijatelj, in njegova žena je kakor mati nas večkrat obiskala in preskrbovala, kar je nama začetkoma pri gospodarstvu manjkalo. Par let pozneje preselil sem se v ta grad, kjer sem tudi tebe spoznal.“

Ura odbila je že eno. Izprazneva kozarce, voščiva si lahko noč in greva k počitku.

vsve uklonilo. Ali si bo v tem groznem slučaju država mogla pomagati, ako se le na svojo moč opira, pomoč cerkve pa prezira, ali jo celó sovražno napada? Stvar je izkušenim jasna kakor beli dan. Državna korist svetuje, da imajo pri vzgoji in pri pouku mladine škofje in duhovščina polno prostost, ter da se najvažnejši predmet, verouk, ne izroča ljudem, ki so v veri mlačni, mrzli ali ji celó sovražni.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. februarija.

Notranje dežele.

Čestitanje slovanskih državnih poslancev *biskupu Strossmayeru* napravilo je v političkih krogih velik vtis. To je bil prvi slučaj, da se je tako javno izrazila absolutna složnost vseh avstrijskih Slovanov, kajti jugoslovanskim poslancem in čestiteljem hrvatskega mecenca pridružili so se tudi vodje Poljakov in Staročehov.

Doguanó je, da bodo tudi liberalni člani *poljskega kluba* glasovali za to, da se izroči Liechtensteinu načrt šolskemu odseku. Gotovo je torej, da se židom in njihovi „gardi“ ne bo izpolnila vroča želja, da bi bil šolski zakon zavržen že pri prvem branji.

Na Moravskem podpisujejo se jako marljivo prošnje za *versko šolo*. Brnski „Hlas“ objavlja v vsaki svoji številki dolgo vrsto občin, v kojih so se podpisale napominane prošnje. Tacih moravskih srenj je sedaj nad 700. Tudi mesta ne zaostajajo za njimi.

O verifikacijski debati gledé izvolitve *državnega poslanca žida Auspitzja* piše „Presse“: Obravnava končala se je jako tužno za poslanca. Državni zbor je sklenil enoglasno, da se ta zadeva še enkrat izroči legitimacijskemu odseku v novo poročanje. S tem je izrazila enoglasno zbornica svoje mnenje, da so ugovori zoper izvolitev poslanca Auspitzja jako tehtni. Poslanec Žaček navedel je take nepostavnosti, ki so se vršile pri volitvi, da je sam poročevalec Weeber umaknil svoj predlog ter se pridružil Žačkovemu, naj se volitev ne potrdi, marveč še enkrat izroči v pretresanje odseku. Čule so se mnoge pritožbe o kupovanju glasov, da celó o nasilnem pritisku. Neki kortoš obljubil je vplivnemu posestniku celó svojo hčer, ako bo deloval za Auspitzja!

Dne 21. t. m. prišel je v *Budimpešto* minister zunanjih zadev, grof Kálnoky, kjer ga je sprejel cesar v avdienci. Pozneje posvetoval se je s Tiszó in se povrnil zvečer zopet na Dunaj. Razširile so se vsled tega razne vesti, izmed kojih je najbolj verjetna že po stari navadi ta, da bo vlada kmalu z nova zahtevala — denarja.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. sprejel je dne 21. t. m. apostolskega vikarja v Sofiji in Plovdivu, msgr. Meninija. — Sv. Oče bo sprejel v ponedeljek nemške romarje, kojimi se bodeta pridružila tudi naša dva rojaka, preč. gg. dr. Franc Lampe in J. Flis. Pri avdienci navzočih bo vsega skupaj 1200 Nemcev, ker se bodo ob enem poklonili cerkvenemu poglavarju tudi v Rimu stanujoči Nemci. — Dne 19. t. m. proglašen je bil blaženim v avli nad portalom cerkve sv. Petra Janez Baptista de la Salle, ustanovnik bratov krščanske šole, ki je odpovedavši se vsemu posvetnemu bogastvu in časti posvetil vse svoje življenje krščanski vzgoji otrok. Prihiteli so vdeležiti se častnega dne svojega očeta vsi njegovi duhovni sinovi (nad 300) iz severne, srednje in južne Amerike, Algira, Carjigrada, Anglije, Španije, Francije, Avstrije in Italije, na čelu jim generalni superior brat Jožef s svojim generalnim tajnikom in šestimi asistenti iz Pariza, središča kongregacije. Prisotnih je bilo 14 kardinalov, med njimi tudi prejšnji dunajski nuncij kardinal Vannutelli, in 18 škofov. Ob 4. uri popoldne je prišel sv. Oče opraviti prvo molitev pred podobó blaženega. Kako vroča je bila ta molitev, misliti si more vsakdo, kdor vé, kolik prijatelj otrok je Nj. Svetost!

Bolgarski slivenski polk je dobil povelje, da mora odpotovati v Burgas, kamor bo odšel tudi del plovdivske posadke. Govori se, da hoče vlada utrditi Burgas in Varno. V tem slučaju bi ugovarjala temu Rusija na podlagi člena 11. berolinske pogodbe. — Radoslavovi sprejeli so enoglasno pri svojem zadnjem shodu naslednjih pet vsprejnih točk: 1. Prostost domovine je stranki največji blagor, za koji je pripravljena dati svojo kri in premoženje. 2. Knezu Ferdinandu daje svoje moči radovoljno na razpolaganje, ker ga smatra izrazom narodove volje. 3. Ministerstvu Stambulovemu napoveduje boj. 4. Bojuje se za proste volitve, tiskovno prostost, družtveno in zborovalno pravico, pravično pravosodje in vestno upravo. 5. Zastopa te nazore v svojem lastnem glasilu. Slednje začelo je, kakor že zadnjič povedano, izhajati v Sofiji.

Ruska vlada kupuje v jako ogromnih množinah žito, posebno oves, ter ga pošilja v vojaške

shrambe. V Dubno in ostale vojaško-imenitne kraje na zapadu došle so v zadnjem časi večje pošiljatve streliva. — Finančni minister Višnegradsky namerava vpeljati dejansko kovinsko vrednost. Temu se močno upirajo trgovinski krogi. Moskovski trgovci, najmočnejša trgovinska zveza v Rusiji, vložili so pri vladi ugovor s prošnjo, naj se nameravana naredba izroči najprvo v presojo trgovinskim in borznim zbornicam. — „Standard“ trdi, da bodo Anglija, Avstrija in Italija pozvale Rusijo, naj jim imenuje pripravnega kandidata za bolgarski prestol in naznani sredstva, koja namerava uporabiti, ako ne bi hotel dobrovoljno odstopiti Koburžan.

Berolinski dopisnik „Vaterlandu“ piše o bolezni *nemškega* prestolonaslednika: Primeroma se glasé poročila povoljno o zdravju prestolonaslednikovem, vendar pa imamo prav malo upanja. Najbližjim sorodnikom je prepovedan vstop v bolnikovo sobo. Zdravniki bodo skoraj gotovo z nova izrezali košček ali pa morda celi krhelj iz njegovega grla. Kakor znano, proglasili so nedavno najodličnejši zdravniki to operacijo skrajno nevarno za življenje.

Francosko ministerstvo je sklenilo staviti zbornici povodom razprave o tajnih zakladih zaupno vprašanje. Združena desnica pa se je v svoji klubovi seji odločila glasovati v bodoče le na podlagi stvarnih načel ne gledé na to, ali morda nastane vsled tega ministerska kriza. Vsi parlamentarni krogi so prepričani, da bo vladna zahteva gledé tajnih zakladov propadla v zbornici, ali z drugimi besedami, da se bo moral Tirard odpovedati vsled izrečene mu nezaupnice. Sploh je pa celi položaj jako žalosten. Vsakdo izprevidi, da nasproti današnji zbornični večini ne more vstrajati nobeno ministerstvo. Le zaradi tega, ker se vsakdo boji prevzeti Tirardovo dedščino, vzdrži se ta toliko časa na vladnem krmilu. Dokler ne bo rešen proračun za leto 1888, prevzeti noče težko pričakovani Floquet ministerstva. Zadnjič, ko je Tirard pretel s svojo ostavko, bil je Floquet prvi, ki ga je prosil, naj še ostane. Oportunci in radikali se zeló boje zbornične razpustitve. Posebno slednjim je dobro znano, da bo prihodnja volitev v prvi vrsti boj med njimi in konservativci, ki si še najbolj želé, da bi bile kmalu razpisane nove volitve, kajti jasno je, da so si pridobili mnogo tal. Dokaz temu je zborovanje monarhistov, ki se je vršilo dne 19. t. m. v Saintes-u. Ta shod ima toliko več pomena, ker je bil to prvi v departementu Charentes-u, kjer so bili do sedaj izključljivo republikanci v večini. — V Wilsonovi pravdi opirali so se zagovorniki poglavito na to, da Francija nima postave, po koji bi bilo prodajanje svojega vpliva kaznjivo. Obravnava je, kakor že znano, končana. Sodnija razglasila bo razsodbo tekom osmih dnij.

Razmerje med *Italijo* in *Francijo* se z vsakim dnem bolj ostri. „Esercito“ je dobil dopis s francoske meje, kakor nam je to naznanil že včerajšnji brzojav, in koji se glasi podrobneje: Popolnoma jasno je, da bodo iz Tonkina došli francoski batalijoni nastavljeni ob italijanski meji. Eden batalijon je že došel v Modano, druge pričakujejo v Bramans, Esseillon in Lans-de-Bourg. Med tem tedaj, ko se Francija najnujnejše utrduje ob meji, zanašajo se Italijani mirno na nekatere planinske stotnije, ki so oddaljene od meje za 40 do 50 kilometrov. Italijanska vlada je dobro poučena o vsakem francoskem koraku; te francoske naredbe nikakor niso opravilene po postopanju Italije, in to tem manj, ker se Francija oborožuje tudi na morji. — Žalosten znak sedanje dóbe. Nezaupanje tukaj, nezaupanje tam! Italija se hučuje, da Francija oborožuje, tega pa ne pomisli, da tudi ona ne zaostaja v tem oziru za drugimi evropskimi veseljami.

Italija oborožuje neprestano. V tovarnah za orožje v Bresciji in Ternu sprejetih je bilo zadnje dni 2000 novih delavcev, ter se izdeluje orožje noč in dan. Naročenih je pri raznih tovarnarjih in vojaških založnikih 13.000 postelj za pomorščake, 30.000 volnatih plaht, 30.000 telečnjakov, 155.000 parov črevljev in 170.000 navadnih plaht. Veletržec Cirio dobil je naročilo za 1.300.000 pušic konzervnega mesa.

Po poročilih iz *Abesinije* zapustili so popolnoma vojaki rasa Allule mesto Ghindo.

Izvirni dopisi.

Iz Motnika, 22. februarija. Kak vrišč v Izraelu zaradi Liechtensteinovega postavnega šolskega načrta! Človek bi mislil, da že ruski topovi Dunaj bombardujejo ali pa, da smo v prostrani Aziji, kjer se beseda — versko — več zvati ne sme. A ta strel na vrabce nas ne boče in ne sme potreti. Mi smo v katoliški Avstriji, kjer vsak trezno misleč in pravicoljuben državljan nužnost verske — konfesionalne — šole mora prevideti, kdor še ni slep in komur je na pravosti mladega doraščaja, na časti in kreposti, da — slobodno trdim — na obstanku države kaj ležeče.

Ni naša stvar vsestranske pokvare in strupeno zlo razpravljati, koje je učinila sedanja brezverska šola, to je predmet državnih poslancev, koji bodo izvestno dolžnost svojo brez dvoma srčno storili.

Le-to naj se tu očitno konstatuje, da z nami — vernimi katoličani in zvestimi državljani — vred morali so se višji postavodajalci prepričati, da sedanja šolska postava ima za žide poseben privilegij.

Nekdaj od papeža avtorizirana katoliška univerza na Dunaji, koja je ob času cesarja Maksimilijana I. svetoven sloves imela, se je v zbornici od znamenitega govornika liberalne stranke med odobravanjem, ploskom in smehom zvala o rjentaljska akademija, v koji značajni učenjaki, svetovnega imena, ala Maasen, Lorenc itd. niso mogli imeti obstanka.

Židovski učitelj ni ravno takrat dokaj nevarniši veri katoliških otrok, kadar se nadarjenega in priročnega pokaže, udanost in privrženost otrok si pridobiti? Ali ni taka vzgoja in olika otrok predraga, ker se za-njo daruje najdragocenejši zaklad — vera? Ali se pa morda komu krivica godi, ako se po postavnih poti drugoverci, vzlasti židovi, od poučevanja iz krščanskih šol izključijo? — Odgovorjam: Ravno tako malo, kakor če se „rabinar“ od darovanja sv. maše izključi. Tako nesmiselno dovoljenje, da bi „rabinar“ smel sv. mašo brati, označilo bi očitno nevero — enako označi radovoljna izročba krščanskih otrok židovom v izgojo slabo vero v zakrament sv. krsta in njega milosti.

Tako zvana brezverska šola pa tudi krščanskega učitelja, ako je z vero na boben prišel, pelje v skušnjavo, svojo nevero v šoli zaséjati in sicer mogoče tako prekanjeno, da se mu do živega ne more. Taki učitelji so slabejši od učiteljev družega veroizpovedanja. Ali ne žali potem takem čast in vest krščanskih starišev, da so prisiljeni učenikom brez poročstva za krščansko vzgojo svoje otroke takorekoč na milost ali nemilost izdati? Tako stališče je neprenesljivo!

Ali pa je nova šola morda v napredku in vzgoji tako izborna, da se na noben način odstraniti ne sme? Od te izbornosti in prednosti ne vedó niti stariši, niti učenci, tudi pravični učitelji kar nič. A nasprotnih pritožb je brez konca in kraja, kar označi med drugim tudi novi odlok ministra Gautscha, vsled katerega se bode pripravljevalni pouk za vstop na gimnazijo za eno leto zdaljšal. Pa ko bi vzgoja istinito bila tudi bolj izborna, izgubi vendar-le brez trdne verske in npravne podlage vso veljavo, kar sta že Sokrat in Plato učila. — Kakó kosti pretresajoča pa je npravna poživljenost nove šole, kakoršne dosihdob še ni bilo! Molčimo o novih roparskih četah malih učencev starosti 12—16 let, o zapeljevanji in celó odpeljevanji istih različnega spola itd. v naši mili Avstriji — to tu javljati, bilo bi za državo in pošteni del šolstva sramotivno, kajti „exempla et nomina sunt odiosa“. Dovoljujem si le opozoriti na to, kar časniki donesajo o zlobnosti malih po enakih načelih, kakor pri nas, odlikovanih šolarjev v Parizu. Pod naslovom „Paris qui souffre“ je sodnik Guilloit izdal zanimivo knjigo. V tej knjigi pisatelj konstatuje, da od mladih ljudi v Parizu storjena zlobna dela so se v desetih letih grozovito pomnožila. Število zlobnežev pod 20. letom starosti se je počtetvorilo! Od 5000 mladih zlodecev je v omenjenem obroku narastlo število na 20.000! Vzrok popolne demoralizacije pariške mladine ljudskih in nižjih šol imenuje Guilloit sedanji brezverski učni zistem. „Noben odkritosrčen človek, katere-koli politične barve, ne more prezreti“, piše Guilloit, „da grozovita pomnožitev zlodestev mladih ljudi učinila je modérna organizacija ljudskega pouka. Možem, koji so z novimi šolskimi postavami napredek menili pospeševati, mora britka skrb srea prebadati, ako se morajo vsak dan z lastnimi očmi prepričevati, kako raste mlad doraščaj kakor v starosti tako v surovosti in zlobnosti. Praktična morála more le na verouku sloneča stalen obstanek imeti itd.“

Res, časi so hudi in trda preskušnja za krščanski ljud; toda zgodovina nam pové, da so še hujši časi bili. To nam daje srčnost v boji in upanje na srečen izid; a nikakor pa ne malomarnost, da bi roke v žepu držali ter čudež od zgoraj pričakovali. Ako hočemo, da nam bo Bog pomagal, truditi se moramo tudi sami. — Kdor se poganja in neustrašeno deluje za versko šolo, verska učiteljska izobraževališča, gimnazije in univerze, za verske obrtne in predelne šole — dela v blagor Avstrije, koje prebivalci so katoličani, ter katoliški mislijo in činijo, ne da bi drugoverce v njihovih pravicah žalili. Bog pomozí, da bi ne le prosto

ljudstvo, temveč tudi olikanddel mestne inteligence spoznal rek: „Katoličani! v tvojem taboru je Avstrija!“ Kdor se z nami vred trudi, da se katoliška vera v šoli ohrani, katera je in ostane čast Avstrije, on je v avstrijskem taboru, on dela za rast in moč države in za blagostanje državljanov. — Nova šola je veliko denarja stala, je za svoje vspehe veliko predraga. „Denar izgubljen, veliko izgubljenega“. Kakor danes vsak resnicoljuben državlján previdi, je zmaga liberalizma pri vpeljavi tako zvane brezverske šole na časti in zmagah bogati Avstriji veliko škodovala na časti. „Denar izgubljen, veliko izgubljenega; čast izgubljena, več izgubljenega, a srčnost izgubljena, vse izgubljeno!“ — To naj bode resno svarilo onim, koji se še vedno strahotno in malosrčno obotavljajo z vso enerzijo delati za vpeljavo verske šole. Naj bi se povsod pokazali možje enako vneti za to sveto in vestno stvar, kakor v Motniku, kjer na prvi poziv so se podpisali vrli farani-možje, tako Kranjci, kakor Štajerci, vsi, le jeden ni izostal! Slava njim!

Motniški.

Trident, 20. februarija. (Čudo snega; nesreča; popravek.) Kolika prememba! Danes teđen sporočal sem, kako lepe, prijetne in prav spomladanske dneve smo že imeli. Sneg bil je skopnel. Kmetovalci in vinogradniki delali so že na polji in v vinogradih, ovce so se pasle na travnikih, spomladanske cvetke so se prikazovale na solnčnih krajih. — In danes? V 24. urah zapadel je sneg nad meter visoko. Res čudno za južno Tirolsko. Vsa pota so zamedena, na železnici velike zamude. Ako potegne jug, bati se nam je velikih povodnji. Bog nas jih varuj!

Danes je vse živo pri snegu; eni delajo pota, drugi ga vozijo in spravljajo v vodovode (kanale), ki so po mestu, zopet drugi ga spravljajo v Adižo (Eč); nekateri so na strehah in ga odpravljajo s streh, boječ se, da jim ne napravi škode na poslopih.

Eden izmed snežnih delavcev, oženjen, oče čveterih nepreskrbljenih otrok, vozil in spravljajal je sneg v vodovod. Po nesreči izpodrsne, pade v vodovod, deroča in vsled obilnega snega dovolj močna voda ga odnese. Na raznih krajih je bilo treba prekopati in predreti obok vodovoda, predno so ga našli. Še le čez dve uri so ga našli. Vse prizadevanje zbuditi ga k življenju bilo je zastoj. — Nesreča nikoli ne praznuje!

V zadnjem poročilu iz Tridenta vrnila se je pomota zaradi kopališč v trgu Leviko. Ondi niso žveplene kopeli, kakor je bilo čitati, ampak železne in arzeniške.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XV. Gospod zbornični svétnik K. Luckmann izvešča o posvetovanjih v državnem železniškem svétu konec oktobra 1887 to-le: Državnega železniškega svéta posvetovanj, vršéčih se konec oktobra lanskega leta, nisem se udeležil samo jaz, ampak tudi, ker je bil zadržan goriške trgovinske in obrtne zbornice gospod predsednik, Evgen baron Ritter-Zahony, naše zbornice gospod predsednik, J. Kušar. Iz tega uzroka bodi mi dovoljeno poročati v imenu naju obeh. Oba sva bila voljena v tarifni odbor ter sva se trudila na vso moč poganjati se za koristi dežel, katere sva zastopala.

Jaz sem nekoliko iz svojega nagiba, nekoliko pa na prošnjo častite zbornice predlagal to-le:

„Slavno c. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic se prosi:

1. Naj v zmislu sklepov državnega železniškega svéta od 20. maja 1884, 26. oktobra 1885 in 29. oktobra 1886 deluje v to, da se znane tarifne nejednakosti, katere oškodujejo promet mesta Ljubljane, odstranijo ali vsaj ublažijo.

2. Naj postajo državni kolodvor Ljubljana sprejme v tarif za prevoz brzovoznega in tovrnega blaga v prometu mej Trstom, Reko, Puljem, Rovinjem z jedne strani ter med postajami Divača, Celovec, Ljubno, Beljak z druge strani, od jul. 1887 pod enakimi pogoji; ako pa radi peazne pogodbe s c. kr. priv. južno železnico ne bi bili dopuščeni jednaki tarifi od Ljubljane, kakor jih imajo druge postaje, katere imajo kolodvore obojih železnic, potem naj slavno c. kr. glavno ravnateljstvo deluje v to pri visoki vladi, da se

3. sklicevaje se na sklep državnega železniškega svéta od 27. oktobra 1885 ne razširi državni kolodvor v Ljubljani, nego da se namesto tega osnuje v Šiški pri Ljubljani državna postaja za oddajanje in prejemanje blaga tako, da bi bilo mogoče mestu Ljubljani prejemati ali oddajati vozno blago od Trsta do Trsta za vsakkokratne tarife drž. železnice na bodoči postaji Šiški.

Od tarifnega odbora o tem predloženi predlogi slovè:

1. C. kr. glavno ravnateljstvo se prosi, da za vse proizvode, kateri so v prometu v Ljubljani, uvede tarif ozirajoč se na prekartovanje za Trst.

2. Osnovati postajo v Šiški, priporoča se visoki vladi najnujnejše.

Obadva predloga sta bila sprejeta v seji državnega železniškega svéta dné 31. oktobra 1887.

Če tudi se visoka vlada o tej stvari ni izjavila, nadéjem se vender, da dobodemo brzkone skoro, in sicer že s 1. januarjem 1888 ugodnejše tarife za Ljubljano. Gosp. zbornični predsednik, Jos. Kušar, potegoval se je za to, da se na državni železnici Ljubljana-Trbiž uvede vozni red od leta 1884., in sicer tako, da bi vlak broj 1715 prispel v Ljubljano ob 3. uri popoldne. Na ta način bilo bi možno, da bi pošto z Gorenjskega dobivali dvakrat vsak dan v Ljubljani, kakor je to bilo že prej. Potniki z Gorenjskega imeli bi boljšo zvezo z Dolenjsko, Hrvaško in Ogrsko, tudi bi to bilo od bitne koristi za goste iz teh dežel, kateri obiskujejo Bled. Ravnateljstvo je pri tem poudarjalo, da tirolski vlak prihaja prepozno, in ker hočejo imeti zvezo z njim v Beljaku, ne more rečeni vlak prispeti v Ljubljano pred peto uro popoldne, sicer bi se morali udeleženci tirolskega vlaka voziti čez Maribor v Trst. Kar se tiče zveze vlaka broj 1715 na progi Trbiž-Ljubljana z vlakom broj 7 na progi Trst-Dunaj, katera zveza se ima uvesti v Ljubljani, izrazila se je želja v seji državnega železniškega svéta dné 31. oktobra 1887, da se v korist glavnemu deželnemu mestu Ljubljani izposluje za vlak broj 1715 jednaki vozni red, kakor ga je ta vlak imel dné 20. junija 1884, ker je za potnike, dohajajoče iz Trbiža, zelo važno, da dohité ob 3. uri popoldne v Ljubljani spojni vlak, odhajajoč na Dunaj in Hrvaško, kar pa je zdaj nemogoče, ker vlak broj 1715 dospé v Ljubljano še le ob 5. uri popoldne, v katerem času se pošta v Ljubljani ne more raznašati. Na to željo se ni oziralo.

(Konec prib.)

Dnevne novice.

(Škofu Strossmayru) čestitali so k njegovi petdesetletnici preč. gg. stolni korarji v Mariboru. Na čestitko je odgovoril Strossmayer: „Hvala liepa, Bog Vas preobilo blagoslovilo! Ostajemo vazda svi vjerni i udani Bogu svomu i narodu svomu! Preporučam se i nadalje ljubavi i molitvi Vašoj.“

(Duhovske spremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Janez Novak, ekspozit v Planini, dobil je župnijo na Vidmu.

(Vabilo.) Podpisani odbor uljudno vabi vse p. n. gospode društvenike podružnice društva sv. Cirila in Metoda v Mariboru in prijatelje narodne šole k občenemu zboru na dan 26. febr. t. j. v nedeljo ob 8. uri zvečer v čitalnično dvorano s sledečim dnevnim redom: a) Nagovor začasnega predsednika, b) poročilo blagajnikovo o letnem računu, c) volitev novega odbora, d) razni predlogi,

Za odbor: P. Simon.

(Slovensko uradovanje.) Pri sodišči v Gornjem Gradu se je lanko leto izmed 403 zemljeknjižnih prošenj vložilo 218 v slovenskem jeziku. Vse te vknjižbe so se izvršile v slovenščini.

(Osepnice.) Dné 20. t. m. so zboleli: 2 moška, 2 otroka. Ozdraveli: 7 moških, 19 žensk, 28 otrok. Umrla: 1 moški, 1 otrok. Bolnih je ostalo 74 oseb.

(Osepnice) pokazale so se tudi že v Ljubnem na Gorenjem Štajerskem in po okolici. Ljudje se jih silno bojé.

(Krajni šolski svet) v Središči je izvolil predsednikom tržana g. T. Sanjkoviča, nadzornikom trgovca g. M. Robiča.

(Za krajinsko razstavo), katero bodo letos zopet priredili v Celji, obljubil je celjski okrajni zastop 500 gld., ki se bodo porabili za nakup daril. Odbor se hoča potruditi, da se bo tudi ljutomerski politični okraj razstave udeležil. Dalje namerja napraviti loterijo, obstoječo iz 15.000 do 20.000 sreček

po 20 kr.; polovica se bo porabila za nakup razstavljenih obrtnijskih izdelkov, ki se bodo potem razdelili kot dobitki. Od razstavljenega živine se ne bo pobirala nobena mestnina. Vstopnina v razstavo bo 10 kr.

(Križec za zasluge) dobil je prvi kancelist goriškega magistrata, g. Josip Perisutti.

(Sadjarstvo na Štajerskem) je dobilo v minolem letu iz državne blagajnice 1000 gold. podpore. Od te svote so dobili: Okrajni odbor sevniški 125 gl., šola v Laporji 25 gl., v Razvanji 50 gl., na Spodnji Polskavi 25 gold., na Ovenu 20 gold., g. učitelj pri sv. Petru blizo Maribora 20 gl., Jos. Karba, kmet na Zgornjem Krapji, 20 gold., in J. Mursa, kmet na Spodnjem Krapji, 25 gold.

(Volitve v Zagrebu) so bile v sredo končane. Opozicijskih odbornikov je prodrlo 6, vladnih 13. V mestnem zastopu imata vlada in opozicija enako število odbornikov.

(Na klečeti) zavozil je Lloydov parnik „Pan“ 22. t. m. blizo otoka Čresa. Reški lokalni parnik hitel mu je na pomoč, da bi rešil ljudi in blago; ker je pa majhen, ni mogel ničesa opraviti. Izdatnejše pomoči pričakujejo iz Trsta.

(Razpisano) je mesto c. kr. notarja v Krškem, oziroma drugo prazno notarsko mesto. Prošnje do 19. marca t. l.

(Razpisana) je nadučiteljska služba na četvero-razrednici v Vipavi. Letne plače 600 gl., doklade 100 gl. in prosto stanovanje. Prošnje do 5. marca c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Postojini.

(Na smrt) obsodilo je 21. t. m. v Celji porotno sodišče J. Volentona iz ptujskega okraja. Dne 15. januarja letos umoril je na grozovit način Mihaela Cebeja, o katerem so ljudje trdili, da ima denar. Volenton se je hotel drugi dan poročiti, pa ni imel drobiža za ženitovanje. Porotniki so soglasno potrdili krivdo in sodniki so mu prisodili vislice.

Razne reči.

— Dr. Jožef Hurban. Dne 21. t. m. je umrl v Hluboki v komitatu nitranskem poznati slovaški prvoboritelj, Miloslav Hurban, znamenita oseba za časa madjarske vstaje. Porodil se je dne 19. marca 1817, obiskoval šolo najprej v Trenčinu, pozneje v Požunu, kjer je dovršil višje nauke. Pred ogersko vstajo bil je župnik protestantske občine v Hluboki blizu moravske meje. Leta 1848 odpotoval je Hurban na Dunaj, vdeležil se posvetovanj slovanskih rodoljubov in vzbujal pozornost s svojimi govori. V aprilu se je vrnil v svojo občino ter skrivaj pripravljal vstajo proti Madjarom v državnem smislu. Stopil je zvezo s Čehi in Jugoslovani, da bi priboril narodnostno samostojnost Slovakom. Madjari so razpisali nagrado na njegovo glavo.

Dne 13. oktobra 1848 je prišel v Prago ter s Šturo in Hodžo oborožil drugo vstajo proti Madjarom. Knez Windischgrätz, tedanji vojaški poveljnik v Pragi, ni zabranil Hurbanu nabiranja vojakov. Vspah je bil ta, da so se dne 11. dec. 1848 Madjari morali umakniti za Vago. Meseca marca 1849 pripeljal je Hurban deputacijo na cesarski dvor v Olomuc in prosil samostalnosti slovaški narodnosti. Pozneje je bil službe odstavljen, a sodišče ga je oprostilo. V septembru 1850 je dobil zopet službo v Hluboki, kjer se je odslej do smrti posvetil svojemu poklicu in slovstvenemu delovanju. L. 1848 je dr. Hurban v hrvatskem saboru z ganljivimi besedami naslikal zatiranje slovaškega naroda, da so vsem navzočim, kakor je pisala „Agr. Ztg.“, solze rosile oči. Tudi 1866. leta povodom Zrinjskijeve slavnosti je Hurban navdušil s svojim govorom občinstvo. Za slovaško slovstvo pridobil si je Hurban velike zasluge.

Telegrami.

Petrograd, 24. februarja. „Journal de St. Pétr.“ razlaga izjavo „Praviteljstvenega Vjestnika“ in zatrjuje pomirljive in spravljive namene Rusije, ki ne namerja žaliti avtonomije bolgarske. Ob enem zanikava vest, da je vlada razposlala okrožnico na ruske zastopnike.

Pariz, 24. februarja. Boulanger izjavlja, da se ne vdeležuje nobenih volilnih agitacij. Prine Napoleon se je odpovedal kot italijanski častnik.

London, 24. februarja. Kraljica je dobila popoldne brzojavno poročilo iz San Rema, da se je cesarjeviču obrnilo na boljše.

London, 24. februarja. V gorenji zbornici se je Salisbury izrekel proti konferenci o bolgarskem vprašanju, ako ni gotovo soglasje. Bolgarsko vprašanje samo na sebi ni nevarno. Popolnoma pritrudi Bismarckovi misli, da bi bila sramota za Evropo, ko bi pričela vojsko zaradi take malenkosti, kakor je bolgarsko vprašanje.

Umrli so:

V bolnišnici:

20. februarja. Matija Kern, finančni nadpaznik, 34 let, (Poljanska cesta št. 42), Variola.

21. februarja. Marija Verhunc, dninarica, 61 let, pljučnica.

Tujci.

22. februarja.

Pri **Maltu:** Kiper, trgovec, iz Rusije. — Sigwart, Novotny, Wernigshaus, Schlesinger, Dratsch, trgovci, z Dunaja. — Edvard Kastiana, fotograf, z družino, iz Grada. — Mih. Kroschl, potovalec, iz Grada.

Pri **Stonu:** Töpfer, Speiser, Amberger, Eisler, trgovci, z Dunaja. — Josip Möller, trgovec, iz Gablonza. — Josip Haier, zasebnik, s soprogo, iz Prage. — Anton Loos, obrtnik, iz Prage. — Rudolf Jelenc, trgovec, iz Zagreba. — Anton Körösi, trgovec, iz Grada. — A. Pollak, zasebnik, iz Trsta. — Ant. Gasparini, zasebnik, iz Trsta.

Pri **Avstrijskem caru:** Franc Kosar, vojni kapelan, iz Gorice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
23.	7. u. zjut.	729.8	-2.8	sl. vzh.	oblačno	5.60
	2. u. pop.	728.8	1.0	"	oblačno	sneg
	9. u. zveč.	725.4	-1.4	sl. svzp.	sneg	

Celi dan oblačno, ponoči sneg. Srednja temperatura 1.1°C, oziroma za 1.0° C. pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

24. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	78 " 80 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 50 "
Akcije avstr.-ogerske banke	856 " — "
Kreditne akcije	268 " 50 "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 05 "
Cesarski cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 22 1/2 "

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bodi tužna vest, da je moj iskreno ljubljeni, nepozabljeni soprog oziroma oče, gospod

ANTON BONAČ,

črkostavec in načelnik društva tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev za Kranjsko,

dne 23. t. m. ob 2. uri popoldne po kratki, a mučni bolezni zapustil solzno dolino.

Pogreb druzega pokojnika bode v soboto dne 25. februarja popoldne ob 3. uri iz mrtvašnice sv. Kr. št. 6.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi sv. Petra.

Druzega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 24. februarja 1888.

Minka Bonač, roj. Medar,

soproga.

Fran, Minica in Ivan Bonač,

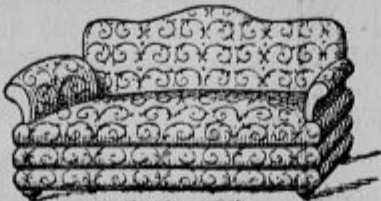
(1)

otroci.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3,

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarja in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federdmadraten) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Zahvala.

O izvanrednih dokazih sočutja povodom britke izgube našega nepozabljivega soproga, oziroma očeta in svaka, gospoda

Josipa Rudolfa Milic-a,

lastnika tiskarne, jublanta in meščana,

ki so nam od vseh strani došli, posebno pa častiti duhovščini, oo. frančiškanom, gosp. c. kr. uradnikom in meščanom, gospodu O. Bambergu za krasni venec in drugim darovalcem lepih vencev, tiskarskemu in pevskega društvu „Slavec“ in drugim korporacijam, kakor tudi vsem prijateljem in znancem, kateri so ranjkega spremili na pokopališče, izrekamo najglobokejšo zahvalo.

Ljubljana, dne 24. februarja 1888.

Ljudmila Milic roj. Šmajdek,

soproga.

Rudolf in Ljudmila Milic,

otroka.

Marija Gschaidler,

sestra.

Ivan Gschaidler,

voleposestnik.

(1)

svak.

Št. 2338.

Razpis natečaja.

(1)

Pri ljubljanski mestni občini začasno odati je službo

vrtnarskega pomočnika z letno plačo 300 gold.

Prošnje za to službo z dokazili o starosti, sposobnosti in dozdanji praksi vložiti je **10. marca t. l.** pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 21. febr. 1888.

Župan: Grasselli.

Dyanajst Večerov.

Pogovori doktorja Junija z mladim prijateljem.

Izdal in založil

dr. Anton Mahnič,

profesor bogoslovja.

Cena 70 kr. s poštnino 75 kr. (3)

Naprodaj v „Katoliški Bukvarni“.

Št. 2809.

(3)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Sühnl-na za vojaške sirote v znesku 37 gl. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo revni otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski.

Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi spričevali podprte prošnje vložijo tukaj,

do 6. marcija letos.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 10 februarja 1888.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.